

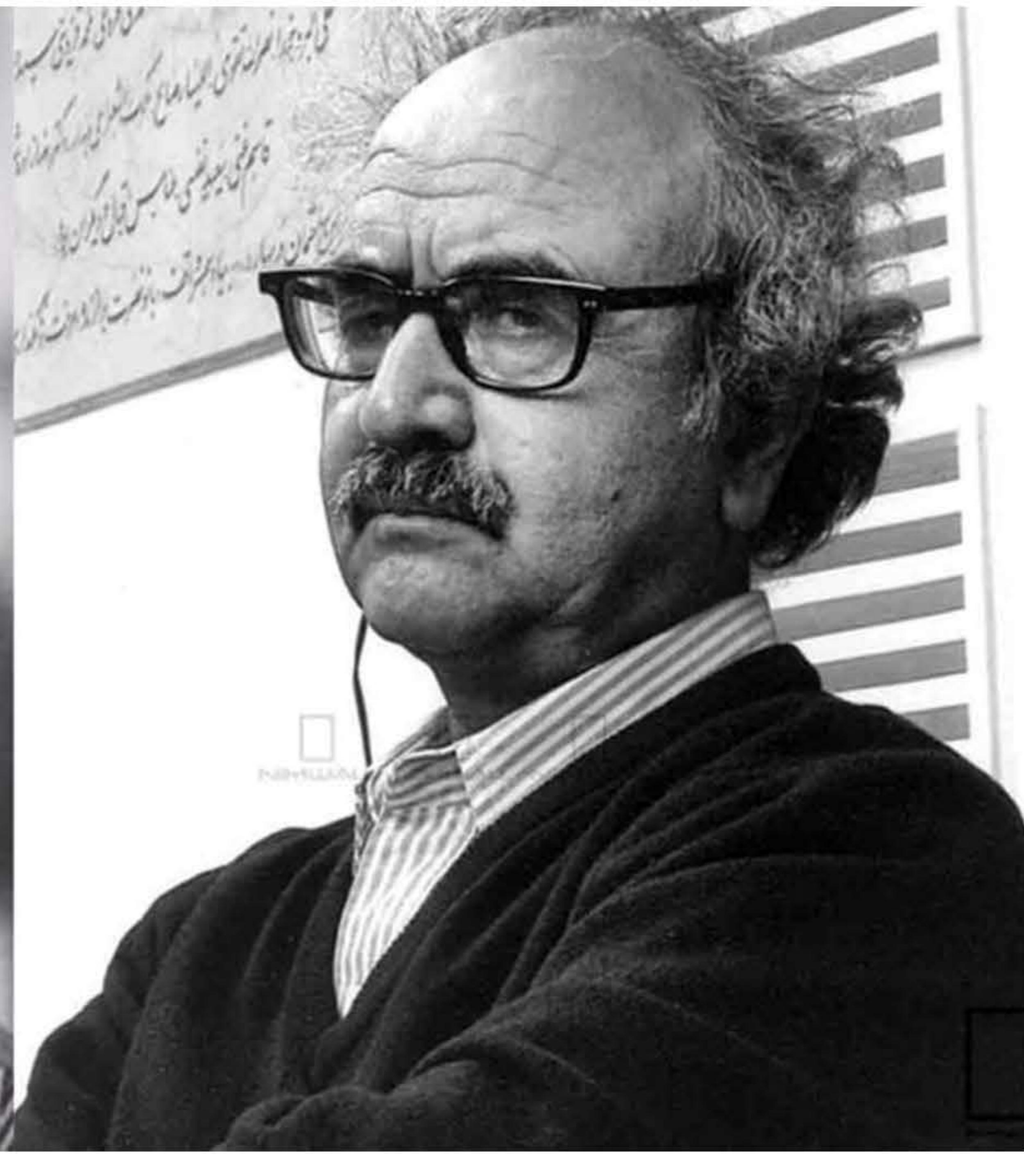
حکایت دلستگی استاد ادبیات به استاد آواز!

سروده شفیعی کدکنی برای مرحوم محمد رضا شجریان که در تازه‌ترین مجموعه شعر او با نام "طلقی به نام شادی" منتشر شده، به شرح زیر است:

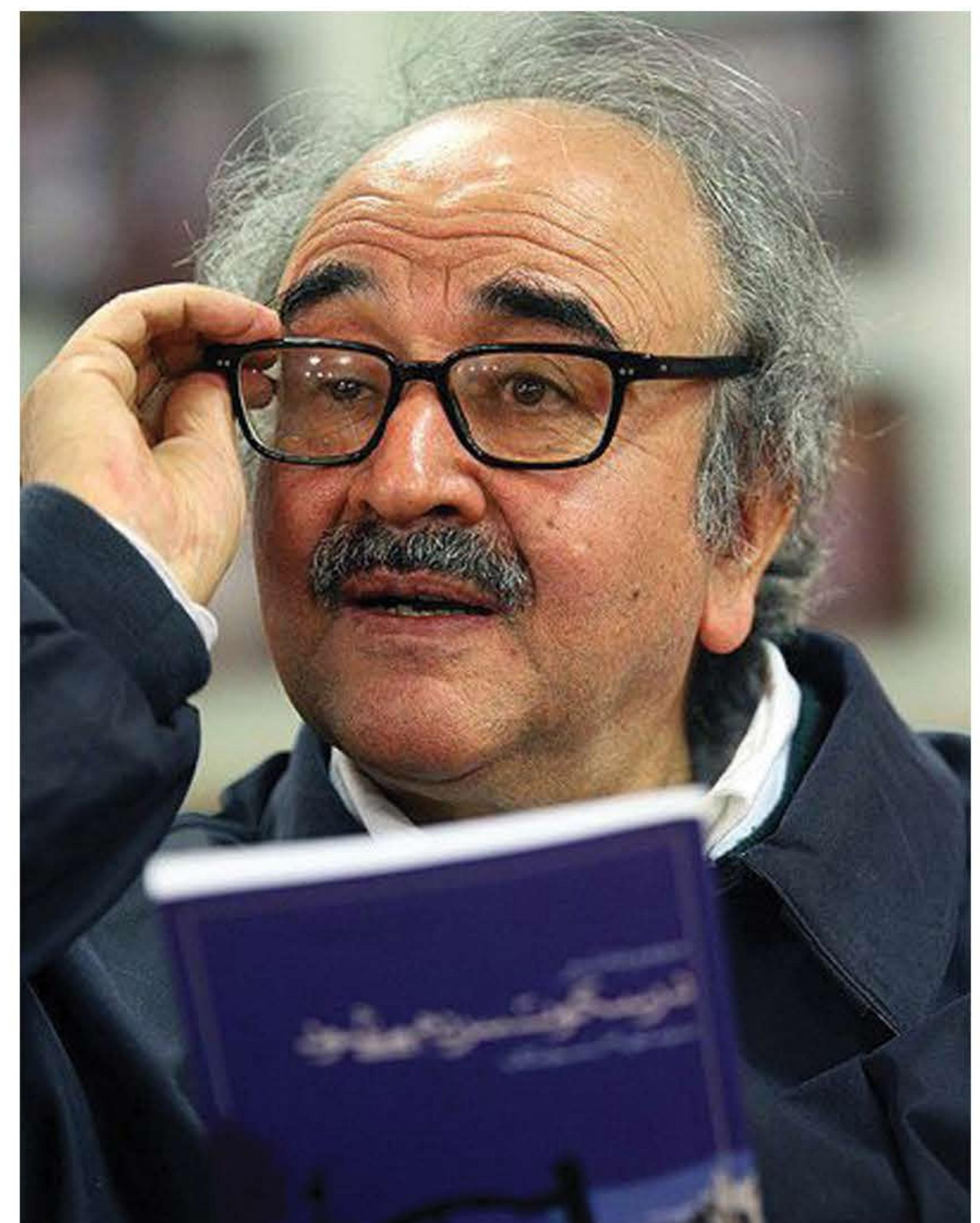
بخوان که از صدای تو سپیده سر برآورد
وطن، زن و جوان شود دمی دگر برآورده
بشه روی نقشه وطن، صدات چون کند سفر
کویرس بز گردد و سر از خزر برآورده
برون ژترس لزلزه‌ها گذر کند مزها
بهاری کرایه بشه زیب و فر برآورده
چه موج آن ترانه‌ها برآید از کرانه‌ها
جوانهای ارغوان زیب شه سر برآورده
بهار جاوداهای که شیوه و شمیم آن
ز صیر سبز باغ ماکل ظفر برآورده
سیاهی از طن رو، سبیدهای جوان دمد
چه آخرخشن نعمه‌های رشب شر برآورده
شب ارجه‌های هو کند، ز خویش شست و شو کند
در این زل بیک ران دم اگر برآورده
صدای توست جاده‌ای که می‌رود که می‌رود
بشه باغ اشتیاق جان و زان سحر برآورده
بخوان که از صدای تو در آسمان باغ ما
هزار قمری جوان راه پر برآورده
سپری شادی وطن صفت نعمه‌های توست
بخوان که از صدای تو سپیده سر برآورده

شفیعی کدکنی شجریان یک نابغه آواز است موسیقی و شعر همزماند، یکی با اصوات و لذت توان است و دیگری با الفاظ و اندیشه؛ تلایق لذت و اندیشه همان کار است که محمدرضا شجریان انجام داد و آن ستایش برتین شاعران و ادیبان معاصر از جمله شفیعی کدکنی را برانگیخت. به گزارش خبرنگار اینما، سنت سخن شعر است. حتی نویزدانترین شاعران هم از سنت ادبی متأثر شدند. محمدرضا شفیعی کدکنی شاعر و ادیب معاصر است که با وجود نوسرایی، دلستگی شدیدی به میراث کهن فارسی دارد و می‌توان تأثیراتی از شاعران پیشین زبان فارسی در اشعار او بافت. از میان شاعران گذشته، حافظ برای کدکنی جایگاه ویژه‌ای دارد، به گونه‌ای که می‌توان او را شیفته حافظ دانست؛ خود وی این تعلق قلبی به حافظ را با "ای هرگز و همه‌ش" توصیف کرده است. نی شود کسی دلداده حافظ باشد اما زبان و موسیقی بیان اشعار او را ستایش نکند. محمدرضا شجریان با ساختن صیفاته از اشعار حافظ خود را سخت در دل کدکنی جاگزده است.

ارادت شفیعی کدکنی به استاد آواز ایران در حدی است که جایگاه وی در موسیقی را جایگاه حافظ در ادبیات فارسی می‌داند و همه نیک از جایگاه این شاعر در ادبیات فارسی و تعلق خاطر کدکنی به او آگاهیم. این شاعر معاصر معلمی است که "عفت من حق و خدم نمی‌دانم" که درباره هنر شجریان صحبت کنم" و با این جمله به دانشجویان خود آموخت درباره چیزی اظهار نظر نکند که سواد آن را دارد. چنین شخصی نمی‌تواند از روی علاقه و سلیقه شخصی استاد آواز را حافظ موسیقی بنامد.

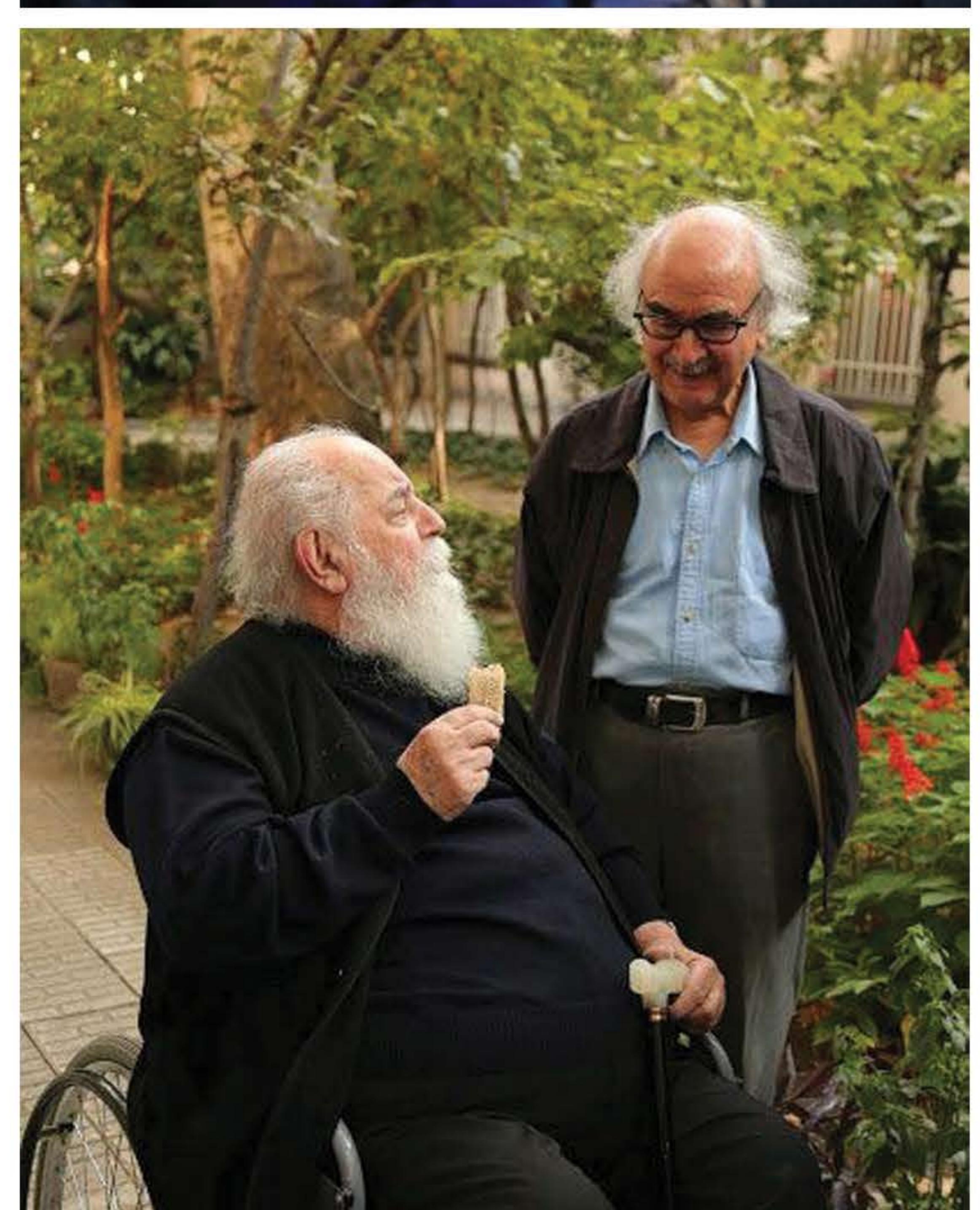
دست روزگار چنان چرخید که روز خاکسیاری استاد آواز با روز تولد استاد ادبیات هم‌زمان شده است و تناقضی عجیب است. فرهنگ ایران داغدار مراث موسیقایی خود است اما با وجود غم عمیقی که قدران صدای جاوداه شجریان بر دل ایرانیان و صد البته شفیعی کدکنی گذاشته است، زاد روز چنین شاعر خودم و معلم دلسوزی را نیز نمی‌توان قدر دانست؛ اما حافظ... بی شک حافظ، سعدی، فردوسی و همه سرآمدان ادبیات به پاس قدردانی از تلاش‌های صادقانه شجریان به پیشوای او خواهد رفت.

او درباره وجهی از هنر شجریان سخن گفت که خود در آن تبحر دارد؛ یعنی درون مایه. با وجود اینکه کدکنی خود را در حد و اندازه‌های ندانسته است که درباره موسیقی شجریان اظهار نظر کند اما به خوبی درجهت روشن ساختن جایگاه او تلاش کرده است. برای نمونه سال گذشته در سخنواری خود گفت: "حنجره شجریان مجراه می‌کند" و مقدار شجریان را نمی‌دانیم. یک نابغه در مملکت ما در حوزه آواز پیدا شده است و می‌توان با اطمینان گفت میراث موسیقایی شجریان برای میراث موسیقایی تمام خواندنگان است.

شفیعی کدکنی سروده است: "اگر می‌شد صدرا دید / اگر چه گلهایی / که از باغ صدای تو هر آواز می‌شد چید / اگر می‌شد صدرا دید" بیانه که این شعر بایر شجریان سروده نشده است، اما اگر به دنبال مصادقی برای ایات زیبای ایز ادبیات فارسی گره خورده است و به همین دلیل استاد آواز از همین روز است. او شجریان را ستد چراکه وی را خادم ادبیات داشت همانگونه که خود به آن خدمت می‌کند. این شعر از شاعر معاصر صدای استاد آواز را زنده کننده و نامیده و در شعری که به مناسبت تولد او سروده، زلای بی کران آواز شجریان را بر همه عین کرده است.

“ - به کجا چنین شتابان؟
گون از نسیم پرسید
- دل من گرفته زینجا
هوس سفر نداری
ز غبار این بیابان؟
- همه آرزویم اما
چه کنم که بسته پایم
به کجا چنین شتابان؟
- به هر آن کجا که باشد
جز این سرا، سرایم!
- سفرت به خیر اما
تو و دوستی خدا را
چو ازین کویر وحشت
به سلامتی گذشتی
به شکوفه‌ها، به باران
برسان سلام ما!!

استاد شفیعی کدکنی ادیب، شاعر و پژوهشگری از دیار نیشابور ۱۹ مهرماه ۸۳ ساله شد

به مناسبت تولد استاد شفیعی کدکنی

۱۳۷۶ - هزاره دوم آهوی کوهی (مرتبه‌های سرو کاشم، خطی ز دل تنگی، غزل برای گل آفتابگردان، ستاره‌های دنباله‌دار در ستایش کبوترها)

۱۳۹۹ - طلقی به نام شادی هفت دفتر زمده‌ها، شبخوانی، از زبان برگ، در کوچه‌های نیشابور، مثل درخت در شب باران، از بودن و سروردن، بیو جوی مولیان در مجموعه‌ای به نام آینه‌ای برای صدای ایز باره هنر شجریان صحبت همین نام از دفتر بیو جوی مولیان است، گردآوری شده است.

آثار نظری و انتقادی و تصحیح و ترجمه

صور خیال در شعر فارسی

موسیقی شعر تصحیح اسرازالت توحید نوشتۀ محمد بن منور بن ابی سعد بن ابی

طاهر بن ابی سعید مهندی تصحیح تاریخ نیشاپور نوشتۀ حاتم نیشاپوری

از مجموعه آثار فردیل الدین عطار نیشاپوری، انتشارات سخن:

مقدمه، تصحیح و تعلیقات مختارنامه

مقدمه، تصحیح و تعلیقات مصیبت‌نامه

مقدمه، تصحیح و تعلیقات متعلق‌نامه

مقدمه، تصحیح و تعلیقات اسرارنامه

مقدمه، تصحیح و تعلیقات دیوان عطار (هنوز به جای نرسیده است)

مقدمه، تصحیح و تعلیقات دکتر ال‌ایلیاء، در دو جلد

مقدمه، تصحیح و تعلیقات دیوان عطار (هنوز به جای نرسیده است)

مقدمه، تصحیح و تعلیقات بر افراد شاعر ایشانها، بررسی سیک هندی و شعری دل دهلی، نشر آگاه

آن سوی حرف و موت، تفسیر چند غزل حکم متنایی، نشر آگاه

زبور پارسی: تکاگی به زندگی و غزل‌های عطرانه، نشر آگاه

تازایه‌های سلوک، در باره اقباله‌ای، انتشارات ایران

در اقلیم روشانی: تفسیر چند غزل حکم متنایی، نشر آگاه

شاعر ایشانها، بررسی سیک هندی و شعری دل دهلی، نشر آگاه

از مجموعه میراث عرقانی ایران، انتشارات سخن:

دفتر روشانی (درباره ایز اسلامی)

نوشه‌های دکتر علی اکبر فیاض در دانشگاه فردوسی مشهد

نامنوسی کرد و در نکنور آن سال نفر اول شد و به دانشکده ادبیات رفت

و مدرک کارشناسی خود را در رشته زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه

فردوسی، و مدرک دکتری را نیز در همین رشته از دانشگاه تهران

گرفت. او متولد در بینای فرهنگ ایران و کتابخانه مجلس سنایه

کار اشتغال ورزید و سپس به عنوان استاد دانشکده ادبیات تهران

در رشته سیک شناسی و نقد ادبی به کار مشغول شد.

دکتر شفیعی همچنین مدتدی را بنا به دعوت دانشگاه‌های

اکسپرور اتلکستان و پیشنهاد اسپریان، آمریکا و زبان به عنوان استاد به

تدريس و تحقیق اشتغال داشت. شفیعی کدکنی از سال ۱۴۴۸

تا آخرین شیخ هاشم، تا آخرین مراحل درس خارج فقه را

خدمه‌ای را در نیشابور و در این دوره با سید علی

پیشنهاد دکتر علی اکبر فیاض در دانشگاه فردوسی مشهد

بیشتر از هزار کتاب نوشته از این دانشگاه

بی